

BRÁNA

*Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Praze -
Braníku*

číslo 5/2003

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

BOHOSLUŽBY: neděle 9,30 hod.

každou první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží,

každou třetí neděli v měsíci je vysluhována sv. večeře Páně

STARŠÍ DOROST (10-13 let): úterý 17

BIBLICKÁ HODINA: středa 18

BIBLICKÁ VÝCHOVA DĚTÍ A MLADŠÍ DOROST (7-10 let): čtvrtek 16-18

ODROST (14-18 let): čtvrtek 18

úřední hodiny br. faráře:

pondělí a pátek 10 - 11,30

středa 17 - 18

Kontakty na sbor

Adresa: Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118, 147 00 Praha 4 - Braník

Telefon: **244 461 037**

Internet: <http://branik.evangnet.cz>

Bankovní spojení: Poštovní spořitelna, **úč. 135027438/0300**

Tiráž

BRÁNA

IX. ročník, číslo 5 - květen 2003

pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník

vychází jednou měsíčně (kromě prázdnin)

Vedoucí redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Řičan, M. Bedrníková

Výkonná redakce: Růžena Černá, Magda Holá

Uzávěrka v neděli před schůzí staršovstva (druhé pondělí v měsíci).

Příspěvky odevzdejte redakci (pokud možno i na disketě) nebo odešlete e-mailem na adresu:
mscerny@volny.cz

Uveřejněné příspěvky nemusí souhlasit s názory redakce

[Převod do HTML: [Michal Jungmann](#), [Michal Mazný](#) .]

BIBLICKÉ ÚVAHY NA SEDM DNÍ V TÝDNU

Na každý den 2004, aneb za panem farářem Skálou

Letní tábor pro malé děti se v roce 2002 konal v Lysé, kousek od Horní Krupé. Do Krupé jsme šli na bohoslužby a tam mě pan farář Skála oslovil, zda bych nebyl ochoten dodat sedm úvah na jeden týden pro sbírku Na každý den. Vyložil, že má na starosti její přípravu pro rok 2004 a že se rozhodl dát prostor 52 laikům, z nichž každý bude mít podobný úkol. Těžko jsem mohl odmítnout; zdálo se mi, že v jeho postoji je velký krok víry a důvěry - víry v to, že se mu podaří předsevzetí rozumně naplnit (lidé, kteří se umí vyjádřit na omezeném prostoru, jsou totiž daleko více úzkoprofilovým zbožím, než se může zdát) a důvěry ve mne osobně (která mě trochu zaskočila; nevím o tom, že bychom se dříve setkali).

Rozhodl jsem se pro text starozákonní, neboť jsem došel k názoru, že u laiků budou převažovat texty z druhé části Písma. Jenomže dobrý úmysl nestačí a když mi přišla v půli února zpráva, že většina textů již byla odevzdána a že jsou netrpělivě očekávány další, s hrůzou jsem si uvědomil, že termín byl konec ledna. Právě jsme se chystali odjet na týdenní školní prázdniny, a tak mi nezbylo nic jiného než sednout k počítači a text natukat. Protože šlo o věci, které už jsem vícekrát promýšlel dříve, tak jsem to zvládl za 6 hodin čistého času; tím vysvětluji určitou jednoduchost větní stavby v přiložených úvahách (snad budou i jiní sdílet stanovisko mé ženy, že to textu jenom prospělo).

Když jsem zmíněnou upomínku četl, napoprvé mě nezarazil podpis "Jan Skála" s úvodní poznámkou, že úkol převzal po otci. Teprve dodatečně jsem se od Míši Bedrníkové dozvěděl, že pan farář náhle zemřel (snad prý přímo na pastorální konferenci na srdeční slabost). V kalendáři jsem našel, že se narodil v roce 1956. Zůstalo po něm pět dětí. Kéž to, co sil, vzejde a přinese úrodu.

Aleš Drápal

Pondělí 1.S. 1,9-10

Jednou, když bylo v Šílu po jídle a pití, Chana vstala, zatímco kněz Élí seděl na stolci u veřejí Hospodinova chrámu, a v hořkosti duše se modlila k Hospodinu a usedavě plakala.

Chana pláče, protože nemá děti. Nemít děti v Izraeli znamenalo být odtržen od Božího požehnání. Pocit, že naše životy a vztahy nejsou požehnané, můžeme mít samozřejmě i my. Důvody bývají nejrůznější: neočekávaná tragédie v rodině, rozchod s těmi nejbližšími v nejzákladnějších věcech víry, nepřijetí a nepochopení naší služby v církvi, v rodině, zaměstnání. Nemáme zaslíbení, že se nám takové věci vyhnou, byť máme naději, že Hospodin nám dá východisko (1.Kor. 10,13). U Chany se můžeme naučit trojímu: nerezignuje, nezakrývá sama před sebou svůj smutek a hledá pomoc u Hospodina. To první je v naší době možná to nejtěžší. Je spousta věcí, které si dělají nárok na naši pozornost - rodina, pracovní povinnosti, péče o zdraví, sport, televize, počítačové hry. Pokud naplní

náš život beze zbytku, nebudeme mít již sílu zápasit o Boží požehnání.

Modlitba: Pane, prosím Tě, otevři moje oči, abych viděl svou bídu. Pane, prosím Tě, otevři moje oči, abych viděl Tvoje požehnání. Pane, dej mi sílu, abych po něm opravdu toužil.

Úterý 1.S. 1,12-13

Když se před Hospodinem tolik modlila, Élí dával pozor na její ústa. Chana hovořila jen v srdci a pouze její rty se pohybovaly, ale její hlas nebylo slyšet, takže ji Élí pokládal za opilou.

Ví se, že ve starověku byla schopnost rozumět textu bez předčítání nahlas považována za něco mimořádného. Proto asi i modlitby bývaly téměř bez výjimek vyslovovány, takže Élího pohled na Chanu je pochopitelný. Nicméně Chana právě učinila velké rozhodnutí: "Narodí-li se mi Pane syn, bude po celý život patřit tobě." I nám se může stát, že když konečně v sobě najdeme vnitřní sílu a rozhodneme se ve svém životě něco důležitého změnit, setkáme se s nepochopením. Nepochopení může přijít i od lidí, které považujeme za nezpochybnitelnou autoritu. Nebude to Élí velekněz, ale mohou to být rodiče, manžel či manželka, a třeba i pan farář. Chana se před Élím obhájí a v její obhajobě nebude hořkost. Tam, kde přistupujeme k Hospodinu v skutečné upřímnosti a plné vydanosti, můžeme přijmout Boží pokoj, jako Chana. Pak nás nezraní a nezviklá žádný lidský posměch.

Modlitba: Pane, dej mi sílu k rozhodnutí se plně vydat po Tvé cestě. Pane, dej mi sílu po Tvé cestě jít s očima upřenými k Ježíši Kristu. Pane, nedej, abych z Tvé cesty sešel kvůli lidským názorům nebo lidskému posměchu.

Středa 1.S. 1,17-18

Élí odpověděl: "Jdi v pokoji. Bůh Izraele ti dá, zač jsi ho tak naléhavě prosila." Ona na to řekla: "Kéž tvá služebnice najde u tebe milost!" Potom ta žena šla svou cestou, pojedla a její tvář už nebyla smutná.

Předně si všimněme, že Chana s důvěrou přijímá prorocké slovo od velekněze, který ji před chvílí neprávem napomíná. I dnes si v církvi mám navzájem sloužit svými dary včetně povolání k různým úřadům. Ničemu nepomáhá, pokud takovou službu zpochybníme kvůli osobnímu nedorozumění.

Chana odchází naplněna nadějí. Vždyť se jí dostalo zaslíbení od samého velekněze. To nebyla žádná laciná slova. Lacinými nejsou ani zaslíbení našeho velekněze, Ježíše Krista. Víme, že jsme u něj našli milost. Ale teprve, když jeho milost přijmeme jako něco, co skutečně vychází od té nejvyšší autority, přestane být naše tvář smutná.

Modlitba: Pane, děkuji Ti, že jsem v Tvých očích našel milost. Pane, chválím Tě za to. Naplňuje mě to úžasem. Kéž se z toho dokáží vždy radovat.

Čtvrtek 1.S. 1, 26-27

Chana řekla: "Dovol, můj pane, při tvém životě, můj pane, já jsem ta žena, která tu stála u tebe a modlila se k Hospodinu. Modlila jsem se za tohoto chlapce a Hospodin mi dal, zač jsem ho tak naléhavě prosila."

Názory na modlitbu se rozcházejí. Často se argumentuje, že si na Bohu nemáme nic vynucovat. Opravdu záleží na tom, jak k modlitbě přistupujeme. Chana je jedním z řady svědků, kteří zápasí o Boží požehnání. K zápasu je ovšem třeba odvahy. Odvahy vystoupit ze sebe a skutečně hledat Boží tvář a toužit po společenství s ním tak, jako on touží po společenství se mnou. Pokud tuto odvalu nemám, měl bych být asi velmi opatrný při kritice modlitby druhých. Pokud se navzdory své přirozenosti takovému společenství otevířu, možná zjistím, že už o modlitbě přemýšlet nemusím,

protože se stane něčím samozřejmým. Pak člověka ani tak moc nepřekvapí, když modlitba dojde naplnění.

Modlitba: Pane, toužím po společenství s Tebou. Pane, říkám to, a přesto mi myšlenky uhýbají k všedním starostem. Pane, vysvobod' mne, abych dokázal o Tebe opravdu stát.

Pátek 1.S. 2,20-21

Élí žehnal Elkánovi a jeho manželce. Říkal: "Necht' tě Hospodin zahrne potomstvem z této ženy místo vyprošeného, který byl vyprošen pro Hospodina." Pak odcházeli domů. Hospodin navštívil Chanu a ta otěhotněla, a porodila tři syny a dvě dcery. Mládeneček Samuel však vyrůstal při Hospodinu.

Když Chana přivedla Samuela do Šíla, aby se stal v útlém věku snad tří, snad pěti let jedním ze služebníků chrámu, neměla vůbec žádnou jistotu, že bude mít ještě další děti. Dítě bylo to nejdražší, co mohla od Hospodina dostat. A to nejdražší Hospodinu odevzdala. Jistě, splnila slib a učinila to ve víře. Ale muselo jí to drásat srdce. Tak to s opravdovou obětí chodí. Oběť znamená vzdát se něčeho, na čem nám opravdu záleží. Nemáme žádnou záruku, že za ni něco dostaneme. A přeci má oběť v sobě sílu, kterou Hospodin zná a která pro člověka zůstává zahalena tajemstvím. Někdy, možná až v Boží náručí, zjistíme, že naše oběť nezůstala bez Hospodinovy odpovědi a že přinesla víc, než kolik jsme se odvážili doufat. Podobně jako to zjistila Chana a její muž.

Modlitba: Pane, prosím Tě dej, abych se nebál vzdát toho, co mi brání jít za Tebou. Prosím Tě dej, abych Ti dokázal obětovat svůj čas. Pane, děkuji Ti, že se přihlašuješ k obětem těch, kteří Tě hledají.

Sobota 1.S. 2,22-23

Élí byl již velmi starý. Slyšel o všem, čeho se dopouštěli jeho synové na celém Izraeli, i o tom, že obcovali se ženami konajícími službu u vchodu do stanu setkávání. Říkal jim: "Proč děláte takové věci? Ode všeho lidu slyším o vás samé zlé věci."

Křesťanství je nepochybně náboženství milosti. Z toho však nevyplývá, že je netečné k hříchu. Naopak, teprve připustím-li tu strašlivou moc hříchu, dostane smysl vykupitelská moc Kristovy oběti. Náš text je připomínkou, že i na místech, která mají to nejsvatější poslání, se může hřích uhnídit. Nechrání nás před ním žádný úřad, žádné opakování svatých slov, žádná rodová posloupnost. Pokračování biblického vyprávění následující náš text pak připomene nutnost se hříchu postavit se vši rozhodností. Není pochyb, že Élího chování jeho synů velmi trápilo. Domlouval jim, ale v hloubi srdce věděl, že je to málo. Věděl, že svou neochotou s nimi skoncovat maří Boží věc v Izraeli. Až Élí vyslechne slova Božího soudu pro sebe a svůj rod, nejprve od nejmenovaného proroka, později od Samuele, dokáže se před nimi sklonit a říci "On je Hospodin. Ať učiní, co je dobré v jeho očích." Élí je jednou z nejtragičtějších postav bible.

Ale možná není tak výjimečnou. Ona totiž ani důvěrná znalost Božích věcí nemusí stačit, není-li následována tím, co přichází po slyšení, totiž poslušností.

Modlitba: Pane dej, abych nebyl jen posluchač, ale i činitel Tvého slova. Dej mi sílu k těžkým rozhodnutím, když mě to svádí vykročit po té snazší široké cestě.

Neděle 1.S 3,4-7

Hospodin zavolal na Samuela. On odpověděl: "Tu jsem". Běžel k Élímu a řekl: "Tu jsem, volal jsi mě." On však řekl: "Nevolal jsem, lehni si zase." Šel si tedy lehnout. Ale Hospodin zavolal Samuela znovu. Samuel vstal, šel k Élímu a řekl: "Tu jsem, volal jsi mě." On však řekl: "Nevolal jsem, můj synu, lehni si zase." Samuel ještě Hospodina neznal a Hospodinovo slovo mu ještě nebylo zjeveno."

Hospodin poté zavolá potřetí. Tu se konečně Élímu rozjasní a poradí Samuelovi, aby řekl: "Mluv,

Hospodine, tvůj služebník tě slyší." Zastavme se však nejdříve u posledního z vybraných veršů. V něm se praví, že Samuel ještě Hospodina neznal. Jak je to možné? Vždyť od útlého dětství vidí, jak se přinášejí Hospodinu oběti, slyší zpěv žalmů, slýchá ustanovení zákona, a má, zdá se, důvěřivý vztah k Božímu veleknězi. Tohle všechno o sobě ale nestačí. Ještě je potřeba osobního setkání. Čas takového setkání určuje Hospodin, ale k jeho naplnění je potřeba naše odezva. Hospodinově výzvě můžeme neporozumět nebo ji můžeme odmítnout. Pokud ji však přijmeme, často zjistíme, že nás Hospodin volá na cestu, kterou bychom si nevybrali. Jak to muselo být pro Samuele těžké, když měl jít oznámit, jak čteme dále, slova záhuby pro rod Élího přímo Élímu, tedy tomu, koho bezpochyby ctil a nade vše si vážil. Však se také bál tak učinit. Nakonec však, paradoxně povzbuzován samotným Élím, Boží slovo vyřídí a nijak ho nezměkčí lidskými ohledy. To ho pak provází celý život. Ve verši 19 čteme, že nedopustil, aby některé z Hospodinových slov padlo na zem. A i jeho dobře známý konflikt se Saulem je zápasem o věrnost Božímu slovu, které buď přichází, nebo nepřichází, ale které si nelze vynutit mocí.

Modlitba: Pane, prosím, přijď ke mně. Chci Tě znát. Chci, abys se mnou mluvil. Pane, věřím, že Ti na mně záleží. Pane, prosím, zjev mi, zda něco brání tomu, abych Tě potkal.

Aleš Drápal

O ČEM JEDNALO STARŠOVSTVO V KVĚTNU

Zápis z porady staršovstva konané 12. května 2003

Přítomni bratři a sestry: Bedrník, Bruncko, Černá, Čierná, Drápalová, Kolářová, Kučera, Kučerová, Novotný, Nývltová, Plhák, Rejchrt, Zvánovcová, Žilková

1. Finanční záležitosti

- sestra Kučerová předložila pokladní zprávu za duben a vyzvedla mimořádně úspěšnou sbírku na HDL, která činila Kč 12.600.

- Určeny termíny celocírkevních sbírek: 8.6. Diakonie, 22.6. sbírka solidarity sborů. Staršovstvo dále odsouhlasilo částku na tiskový fond: po Kč 1.500 na ČB a Katechetickou přílohu, tedy tituly, které sbor odebírá.

Na hospic Citadela ve Val. Meziříčí odešleme Kč 7.500 a v září bude na tentýž účel vyhlášena jedna nedělní sbírka, které bude předcházet podrobnější informace sestry Čierné.

2. Návrh zakoupení počítače realizován prostřednictvím br. Kučery, který dovezl vyřazený, ale výkonný počítač za Kč 5.000. Požádáme br. Pecku o instalaci ve sborové kancláři. S tím souvisí i vyřešení otázky kartotéky. Ses. Drápalová vyzvedne disketu se seznamem členů sboru. Termín: do červnové porady staršovstva.

3. Červnové porady se jako hosté účastní vedoucí letních táborů, kterým br. farář vyprosí požehnání pro jejich odpovědnou práci o prázdninách.

4. Nově zvolené staršovstvo složí slib do rukou seniora pražského seniorátu br. Tomáše Bíška v neděli 21. září 2003.

5. Br. kurátor informoval o mimořádném konventu 23.4., kdy jediným bodem jednání byl prodej nemovitosti spořilovského sboru.

6. V našem sborovém časopise bude na žádost br. Jůzy otištěna korespondence mezi ním a staršovstvem, týkající se případné stavby kostela. V této souvislosti sdělila ses. Černá svou zkušenost z návštěvy v Nizozemsku a také problém spořilovského sboru, kde původně rozpočtovaná částka se výrazně zvýšila.

7. Záležitost kanalizační přípojky: stavební firma zjistila, že přípojka existuje, ale je narušena. Žádají nás, abychom dopisem požádali Vodovody a kanalizace o zadání opravy této firmě; výdaje by mělo nést město.

8. Vzhledem k většímu množství plastových lahví bude nutno koupit odpovídající koš nebo pytel. Upozornil na to br. Jungmann a je ochoten zajistit nákup a případně i odvoz.

9. Br. Bedrník upozornil na nedostatečné vybavení lékárníčky. Požádá Mgr. M. Bedrníkovou, aby lékárníčku doplnila a zároveň pak sledovala záruční lhůty léků a ostatních potřeb.

10. Sborové aktivity

- Br. Čujan napsal hru pro děti o Josefovi a jeho snech v délce asi 20 minut, v níž by byly použity loutky vyrobené br. Čujanem ml. Původní přání provést tuto hru v rámci bohoslužeb staršovstvo neschválilo. Bylo by to možné po bohoslužbách. S br. Čjanem promluví br. farář.

- Sestra Drápalová informovala o zájezdu deseti mladých lidí ze sboru do Německa v období velikonoce. Sestra Mannová jela jako překladatelka. Přichystaný program se mládeži líbil, stejně jako celé přijetí u německých přátel.

- v soboru 17.5 se uskuteční ohlášený jarní úklid.

- Br. krátor požádal členy staršovstva, kteří by mohli posloužit v době letní dovolené br. faráře, aby na červnovou poradu přinesli napsané volné termíny.

- Sestra Čierná zve na benefiční koncert pro Diakonii, který se uskuteční 28. května t.r. v 19 hod. v kostele U Salvátora. Vystoupí pěvecký sbor ze Soulu a výtěžek by měl pomoci d'áblickému SKP k nákupu nejpotřebnějších věcí pro jejich práci s pacienty.

Porada byla zakončena písní a modlitbou.

Zapsala D. Rut Nývltová

Doplňěk ke zprávě o volbách staršovstva

... .. *Nechápu, proč ve zprávě o volbách staršovstva nejsou uvedeny počty hlasů, které všech 21 kandidátů dostalo. To, že jsou volby tajné, přece neznamená, že by se měly utajovat výsledky!*

Uvádíte sice "Podrobněji viz Protokol o volbě...", jenže ten asi taky není zveřejněn, a málokdo má čas a chuť se po něm pít a obtěžovat s tím ostatní členy sboru. Přesné výsledky voleb by však měly být k dispozici všem, kdo se voleb zúčastnili (a ovšem i ostatním členům sboru), úplně automaticky, jak je to zvykem při každé demokratické volbě. Vůbec při tom nezáleží na tom, kolik voličů se o konkrétní čísla zajímá, a kolik ne.

Dovedu si představit jednu námitku proti zveřejnění čísel - že by snad někomu bylo líto, že někdo byl zvolen, nebo že nedostal tolik hlasů jako někdo jiný. Ale myslím, že to je námitka lichá. Kdokoli se účastní jakýchkoli voleb, musí přece s takovou možností počítat. A navíc si myslím, aspoň pokud kandidáty znám, že jsou to rozumní lidé a neurazili by se.

Sborový časopis je k zveřejnění úplných výsledků nevhodnější platformou. Můžu něco navrhnout? Myslím, že by nebyl problém uveřejnit v příštím čísle Brány krátké doplnění - seznam všech 21 kandidátů včetně obdržенých hlasů. Místa to mnoho nezabere. (Beztak je potřeba opravit ještě jednu chybu: Alexander Branyik je uveden jako člen a současně jako náhradník.)

S díky za pochopení a se srdečným pozdravem,

Jan A. Dus

Omlouvám se za chybu v seznamu - počítač nacpal dva vedle sebe napsané sloupečky do jednoho - pět jmen se podařilo přesunout do náhradníků, šesté uteklo. Lituji, technika vyhrála.

Počet hlasů, tak jak byl oznámen na sborovém shromáždění, doplňuji.

R.Č.

Členové staršovstva

Pavel Novotný 97
Růžena Černá 89
Jaroslav Kučera 89
Jarmila Čierná 88
Marta Drápalová 88
Tomáš Bedrník 86
Ivo Plhák 85
Rut Nývltová 83
Miluše Kolářová 79
Dušan Bruncko 79
Zdeňka Kučerová 78
Jana Žilková 75

Náhradníci:

Jitka Zvánovcová 73
Jiří Holý 72
Vítězslav Prosek 72
Aleš Hoznauer 61
Iva Šubrtová 55
Alexander Branyik 53

Kandidáti, kteří byli uvedeni na hlasovacích lístcích a nestali se členy staršovstva: Ludmila Měsková (47), Valentín Nistor (46), Pavel Říčan (46)

Z HISTORIE BRANICKÉHO SBORU

Před 55 lety - 9. května 1948 - byl slavnostně otevřen dřevěný kostel v Braníku.

Vzpomínka na tuto událost je zachycena v dopise, který dostala koncem minulého roku Hanka Vágnerová od Lubomíra Hány:

"...Já jsem jako bohoslovec v Praze začínal v únoru 1947. Začínal jsem vlastně v pololetí. Přišel jsem ze Zlína, kde byl farářem br. Lubomír Moravec, jehož manželka Lydie byla rozená Joklová z Prahy - Hodkoviček. Tehdy branickým vikářem byl br. Zdeněk Jokl, který mne znal a po mém příchodu do Prahy mne hned "okupoval" pro pomoc v branickém sboru. Začal jsem tam učit v Nedělní škole a pak i doprovodem při bohoslužbách. Shromáždění bývala v Braníku v místnosti, do které se sestupovalo po schodech dolů. Na víc si už nepamatuji.

Ale pamatuji si, když se stavěl branický dřevěný kostelík (pod skalami). Dokonce jako bohoslovci jsme byli při stavbě na brigádě. Nevím přesně, v kterém roce byl tento dřevěný kostelík otevírán. To jsem byl už zaběhlým branickým varhaníkem. - Žádný lumen, ale co jsem uměl, s tím jsem sloužil.-

Na slavnost otevření branického kostelíka mám zajímavou vzpomínku: v sobotu před otevřením braničtí bratři vztyčovali na stožár bílý prapor s červeným kalichem. Tahali za lanko, ke kterému byl prapor připevněn. Na vrcholu stožáru byla kladička, která se však zasekla. Když bratři začali tahat za lanko větší silou, kladička se vylomila a spadla dolů. Ovšem dole právě stál bratr kurátor (jmenoval se tuším Soph), kterému kladička zle poranila hlavu, takže silně krvácel! Jeden bratr měl u kostelíka auto, které "vystlali" dekama, aby krev moc nepotřísnila potahy, a bratra kurátora hned odvezli k lékaři či do nemocnice. Vzpomínám, že na otevření kostelíka br. kurátor přeče přijel. Ovšem, měl skoro celou hlavu zafačovanou!! Určitě se zachovaly fotografie z tohoto otevírání kostela.

V branickém kostelíku jsem dál učil děti, doprovázel při bohoslužbách a vedl sdružení. Našel jsem jména sdruženeců, vlastně sdruženkyň: Radka Konečná, Hana Buriánková, Máša Hloušková, (Alena?) Heřmanová, Koželuhová...

Že bych Tě násilně vedl, abys byla mou nástupkyní v doprovodu shromáždění, to snad ne. Já jsem po studiích v Praze odjížděl z Prahy k mamince 4. července 1951, Synodní radou jsem byl určen za vikáře na Vsetíně od 1. září 1951...."

...Upřímně Tě pozdravuji, i Tvé milé v rodině i ve sboru...

Lubomír Hána, Ostrava

NOVÝ KOSTEL ?

Dopis br. Michala Jůzy staršovstvu

Vážené staršovstvo,

musím se bohužel ohradit proti vašemu třířádkovému poděkování "za iniciativu ve věci stavby nového kostela" v časopise Brána ze 14.4., které vyznívá, jako by to byla jen moje záležitost, a nikoli staršovstva, které rozhodlo 1/ novou stavbou se zabývat, 2/ a to v rozsahu ne pouze sborové místnosti, jak zněl můj skromnější návrh, ale i stejně velkého podlaží zájmového a společenského, jak vyplynulo z diskuse a bylo odsouhlaseno staršovstvem všemi hlasy bez jednoho. Správné by tedy bylo říci, že

staršovstvo "nemůže podporovat" svůj vlastní záměr, a neházet to celé na mou hlavu, ještě alibisticky zlehčené jak dětský míček.

Je čas mlčet a čas mluvit (Kaz 3,7): teprv loni na podzim architekt Jiří Veselý, který do té doby pracoval na spořilovském sborovém domě, měl pomyslení dumat nad plány dalšího nového kostela, ale zároveň jsme vyzvali k úvahám o novém branickém kostele Davida Vávru a vymysleli styl rozhodování. Na Vánoce jsme se sešli, navíc s architektem Michalem Bartoškem z dozorčí rady Komory architektů, který byl ochoten grátis pomáhat, a dali jsme si všichni první termín jednotlivých hmotových studií na konec ledna, prodloužili na 30.4. - Veselý byl rád, 30.3. klepal jako první na základní kámen spořilovským; Vávra měl narysováno hned!

Našel jsem na radnici Prahy 4 politickou podporu pro stavbu a získání pozemku z majetku Prahy 4 - hmatatelný spořilovský příklad nám pomohl, doba je vhodná. Formulace staršovstva "vzhledem k možnostem sboru" je nepřipadná, protože by se ovšem nestavělo za peníze sboru, ale z ministerských a magistrátních fondů, z příspěvku EU - zase v příznivou dobu, ze zdrojů nevládního ziskového sektoru, a až naposled z darů jednotlivců a organizací.

Naše stavba by nebyla tak stavebně náročná jako spořilovská. A jestliže bylo nad jejím základním kamenem (viz Brána, duben 2003, str. 21) řečeno, že je to poslední kostel, na který přispěly zahraniční sbory, ale také, že "další kostel budete již stavět vlastními silami", nemysleli tím zahraniční hosté, že z prostředků chudých sborů, nýbrž z prostředků v EU podporované a bohatnoucí České republiky, která to má na starosti úplně stejně jako třeba průmyslové zóny, a s dotací od EU samé.

Promiňte, že musím uvést konkrétní příklad uskutečněného snu a ospravedlnovat své konání jako realistické: roku 2001 a 2002 jsem pracoval jako samojediný na záchraně vily posledního předkomunistického architekta Pražského hradu prof. Otto Rothmayera a na jejím zpřístupnění veřejnosti s expozicí o Plečnikovi, jeho žáku Rothmayerovi, Sudkovi, jenž zde fotografoval zahradu, tím dochovanou. Roku 2003 jsem konečně v nevyšší čas, když různé cesty ztroskotaly, projekt šťastně uvedl ve skutečnost a získal na něj potřebných 12 milionů (Kaz 11,4-6)

Respektuji rozhodnutí staršovstva.

V lásce Michal Jiřza, na Bílou sobotu 2003

Odpověď staršovstva

Milý bratře,

dovoluji si, jménem staršovstva, odpovědět na Tvůj dopis, ve kterém reaguješ na část zápisu ze schůze staršovstva, týkající se stavby nového kostela.

Na první schůzi nového staršovstva, konané 14. 4. 2003, jsem seznámil přítomné s Tvou informací o pokračování projektového záměru na stavbu nového kostela. Tím se otevřela velmi dlouhá a věcná diskuse. Zvažovala se omezená životnost stávajícího kostela, který byl postaven jako provizorní stavba, i vše, co by souviselo se stavbou kostela nového: finanční náklady, teoretické představy o možných zdrojích financování, o možné politické podpoře. Opomenuta nebyla vysoká obětavost členů sboru, ale ani náklady spojené se stavbou i s následným běžným provozem. Naskytla se i otázka, zda by bylo možné ochránit budovu, která by nebyla stále obydlena, před zloději a vandaly.

Staršovstvo si je vědomo skutečnosti, že koncem roku 2000 dalo souhlas k zadání bezúplatného vypracování objemové studie. Je si vědomo i odpovědnosti za své rozhodnutí vůči členům sboru. Po novém zvážení všech pro a proti nakonec diskuse vyústila v přijetí závěru, že staršovstvo nemůže dále

podporovat pokračování v záměru stavby nového kostela.

Litujeme, že nemáme Tvou odvahu jít do věci bez jakéhokoliv zajištění.

Bez odezvy nezůstala skutečnost, že námět ke stavbě a veškerá iniciativa byla a je soustředěna v Tvé osobě. Vážíme si jí a jsme za ni vděční. Jsme přesvědčeni, že Tvůj přístup ke stavbě je zcela opravdový, že upřímně myslíš na budoucnost sboru. Je mi líto, že stručná formulace v zápise, na které se členové shodli, byla Tebou vyložena jako by šlo jen o Tvoji iniciativu, o které staršovstvo nebylo informováno.

Přijmi, prosím, touto cestou naše vysvětlení i omluvu za vzniklé nedorozumění. Přejeme si, abys stanoviskem staršovstva nezatrpl. Mohu Tě ujistit, že vždy rádi uvítáme Tvoje podněty ke sborové práci.

V lásce Kristově Tebe a Tvoji milou rodinu zdraví

Pavel Novotný, kurátor

HOVORY O KŘESŤANSTVÍ - CÍRKEV

Osnova proslovu Davida Nováka na téma Církev

V pondělí 24.3.2003 měl úvod k diskusnímu večeru "Hovory o křesťanství" David Novák z Církve bratrské. Hovořil o biblickém pojetí církve. Pro ty, kdo se hovorů nezúčastnili, předkládáme osnovu jeho přednášky. Představte si, že jste v jednom z kroužků diskutujících o tématu večera, a zamyslete se nad úkolem v bodě I. Redakce Brány uvítá, když jí svou odpověď pošlete..

I. Naše představa církve

Pokuste se vypsát pět až deset charakteristik toho, co církev je a k tomu napsat co to ve vás evokuje - pište to nezávisle na bodech III. a IV.

II. Slovo církve

church , circe (anglo-saský kořen), kirk (Skotsky), Kirche, církev. Tato slova jsou odvozena od kirios - Pán nebo od ekklesia - ti, kdo jsou povoláni z (něčeho).

III. Biblické obrazy církve

a. Boží lid 1P. 2,9 Tit.2,14

Starozákonní pojem vyjadřující několik důležitých momentů

- Všechny generace
- Identita
- Vyvolení
- Oddělení

Aplikace...sportovní fanoušci - hrdost, silný pocit identity typu MY

b. Tělo Kristovo Ef.1,22 1Kor.12

- Různost v jednotě
- Ochrana před méněcenností
- Ochrana před pýchou
- Ochrana před rozdělením

Aplikace...co je v těle nejdůležitější

c. Nevěsta Kristova Iz.54, 5-8, Ef.5,27 Zj.19,7

- Neposkvrněnost
- Věrnost
- Vztah lásky
- Tužba se líbit

Aplikace...co by se stalo, kdyby při svatbě nevěsta pokukovala po někom jiném...

d. Boží stavba Ex. 25,8 Ef. 2,21-22 1P. 2,5

- Uprostřed přebývá Bůh
- Kristus je základem
- Řád

Odpoutání se od kamenů k duchovní stavbě

Aplikace...World trade centrum - z jeho základů vznikl ostrov - mnoho není vidět...záruka kvality

c. Boží rodina Oz.11,1 Ef.2,19

- Ochrana
- Zázemí - kam se mohu vrátit
- Přijetí
- Mezigenerační soužití
- "Doma" existuje jen na jednom místě

Aplikace...jeden o druhém ví

d. Boží stádo Ž. 80,1 1P. 5,1-3 Jn.10

- Závislost na pastýři
- Následování
- Pospolitost

Aplikace...jasné, kdo je pastýř - rozdíl od sekt. Ne člověk, ne kniha ale...

e. Vinice Ž.80,8-9 Jn.15, 1-8

- Ovoce
- Růst
- Závislost na kmeni

Aplikace...smysl ovoce...

III. Znaky církve

- Střed Ef. 4,15
- Bohoslužba Sk. 2,42-47
- Společenství 2Tes. 1,3
- Služba Řím.12,1
- Evangelizace Sk.1,8
- Posvěcení 1Pt. 2,9
- Jednota Ef.4,1-6
- Utrpení Jn.16,33

IV. "Sociologie církve"

V zásadě celé církevní dějiny se odehrávají v následujícím rytmu

- Umrtní - probuzení - ortodoxie - extrémní reakce

Otázka, kde se nacházíme my.

Napsal: David Novák

CÍRKEV A KOSTEL

Potřebuje církev kostel?

To byla jedna z otázek v diskusi po nedělních bohoslužbách 11. května v nizozemském Rijswijku. Setkali se tam zástupci dvou sborů, které mají problém se svou sborovou budovou: místní reformovaný sbor a sbor ČCE na Spořilově. Obě společenství spojuje dvacetileté přátelství, každoročně obnovované při střídavých návštěvách, posílené mnoha osobními přátelskými vztahy i manželskými svazky. Příjezdy Holanďanů na Spořilov přinášely vždy osvěžení sborového života, stmelení společenství při společných přípravách i materiální přínos. Každá návštěva podnítila členy sboru k vylepšování interiéru kostela. Holanďané přispěli renovovanými varhanami, kterými nahradili dýchavičné harmonium. Každá návštěva znamenala dlouhé rozhovory o nejrůznějších otázkách.

Začátkem devadesátých let zmizely rozpaky nad halasnými projevy "západáků" ve čtvrti, kde se každý zná s každým. Byly zahájeny zájezdy i opačným směrem. Jednou za dva roky vyjízděli spořilovští do Holandska. Nejvíce tam obdivovali moderní kostel: velký sál pro bohoslužby, který je možno pouhým posunem stěny rozšířit o další prostor, moderně vybavenou kuchyň, řadu kluboven a dalších místností, velký prostor pro parkování. Spolu s Holanďany pak začali plánovat stavbu podobného, i když mnohem menšího kostela na největším pražském sídlišti - na Jižním Městě. Jako nepřekonatelná překážka se však tehdy projevila neochota města přidělit vhodný pozemek.

Uplynulo dvanáct let. Konečně se našel pozemek, ale holandská finanční pomoc byla mezitím přesunuta z České republiky dál na východ. Kostel se začal stavět s podporou jiných míst. Na dostavbu chybí ještě pár milionů a spořilovští si lámou hlavu, kde tuto částku sehnat. Holanďané neprojevují žádné nadšení, že se konečně uskutečňují jejich prvotní plány. Nová stavba v nich vzbuzuje naopak rozpaky: Z čeho budete platit provoz? Kdo se bude o budovu starat? Kolik lidí bude do kostela chodit?

Zdálo by se, že jsou to zbytečné starosti. Ale Holanďané mluví ze své nové zkušenosti. V Rijswijku, který má 50.000 obyvatel, jsou čtyři kostely. Počet návštěvníků v každém z nich klesl pod šedesát. A to je počet, který zdaleka nedostačuje k tomu, aby sbor nákladnou stavbu udržel. V červnu padne rozhodnutí, který kostel zůstane a který bude zbořen. Zůstat mohou jen dva. Obavy a nervozita stoupají. Věřící z jednotlivých kostelů si zatím zvykají na společný život. Není to lehké. Jedni jsou reformovaní a druzí "rereformovaní", jejich náboženský projev se liší. Ale snaží se. V dubnu všechna čtyři společenství nastudovala společně muzikál o Josefovi. Vystupovalo v něm šedesát herců - dospělých i mládeže. Při holandsko-českých bohoslužbách, kterých jsme se zúčastnili, zpíval šestadvacetičlenný dětský sbor. Kromě jiného česky čtyři sloky písně Někdo mě vede za ruku. Díky trpělivé práci Čechů, kteří ve sboru jsou, bylo rozumět každému slovu. Účastníci bohoslužeb měli holandský překlad, aby věděli o čem píseň je:

(poznámka redakce internetové verze: na obrázku uvedena ukázka holandského letáku a textu písně)

Ještě zpět k diskusi o kostele. Na úvod bylo zdůrazněno, že je třeba vyvarovat se nároku na moc. Pouhá nádherná stavba se může stát modlou.

Stavba v sobě nese riziko zkázy. Ježíš neměl místo, kam by složil hlavu.

Byla položena otázka: Co si představuješ pod pojmem kostel?

Kostel jako ohrada pro ovce, poskytující bezpečí.

Kostel jako hostinec -útulek. Každý, kdo chce, může vstoupit a přidat se k nám.

Kostel jako náměstí: lidé se procházejí, zastavují se, dívají se a odcházejí.

Z české strany zazněly názory: pro nás je nepřijemnější ohrada, ale pro lidi zvenčí je těžké se do ní dostat. Potřebujeme místo a společenství, kde bychom čerpali, abychom mohli jako jednotlivci vycházet dál a působit mezi lidmi.

R.Č.

VELIKONOCE S MLÁDEŽÍ Z DITTERSDORFU - I

He didn't die for nothing

Plni očekávání jsme v Chomutově vylezli z toho největšího couráku, kterým jsem kdy jela a za pár minut už jsme zahlédli, jak se k nám blíží dva kluci. Myslím, že by jim málokdo tipnul víc než šestnáct, ale vzhledem k tomu, že nás za chvíli naložili do aut a za zvuků punku nás odváželi směrem k česko-německým hranicím, no-kdo ví... Ještě větší překvápko nás čekalo když jsme konečně zakotvili v cíli. Začalo nás vítat hned několik dredatých sympatických holek! Ne, vážně jsme nepřijeli nikam jinam než do "Luterhöhe", ovšem podle Marušky "höhe" může znamenat snad úplně cokoliv - od doupěte přes jeskyni až po důlní šachtu-račte si vybratJ. Ve skutečnosti to ale byl luxusnější hotýlek vybavený nejen ping-pongem, fotbálky a kulečnický ale i bowlingovými drahami či bazénem, celý přilepený na dálniční hrazení (ach ta romantika!).

Každý večer se hrály na bicí, elektrické kytary i bubínky skvělé, naštěstí většinou anglické písničky. Naším nejhrdinštějším počínkem bylo složení německé písně na motivy Joba. Oproti všem očekáváním dokonce bylo poznat, že zpíváme německy! Úspěch mělo i tip-tip-ti-dip.

Hned na druhý den byl naplánován "výlet" (v podání našich řidičů okružní jízda po okolí) do Cvikova, kde jsme vyrazili na křížovou cestu na blízké náměstíčko. V neděli ráno jsme se sice museli vyhrabat už v půl šesté, ale viděli jsme nádherný východ slunce, který vážně stál za to.

Na závěr jsme se všichni supr bavili při úžasný hře, kterou ve skutečnosti hrálo pár lidí a ostatní se za nimi celou dobu táhli jako ocásek. Co já jsem pochopila, tak účelem bylo najít poklad který nám schoval velikonoční zajíček. Když jsme ale viděli lidi, jak nesou tu narvaný pytel, tu deštník, naprosto jsme přestali chápat o co jde. Od Elizabeth jsme se dozvěděli, že se hledá židle pověšená na stromě. Ta ovšem byla podle všeho imaginární...

Nejvíc jsme si užívali při komunikaci s ostatními. Používali jsme totiž vysoce originální směsici angličtiny, němčiny a znakové řeči (to předevšímJ), ale většinou to zabíralo. Nevěříte? Dobře, jak myslíte, že se řekne třeba provázek? "Ein Špagate"? Ne! Že by "Ein Šnur"? Výborně!

Když jsme naše přátele z bohatého Německa opouštěli, zjevně nezapomněli na to, že v Praze už dlouhá staletí zuří hladomor a poskytli nám proto tolik očekávanou humanitární pomoc v podobě několika výtečných moučníků. Já jen doufám, že jsme se neviděli naposled (a to nejen kvůli výbornému jídlu!). A co vy, pojedete příště s námi?

Viola Hoznauerová

Vielausko - Velikonoce

Bylo nás deset, a bylo nás tak akorát. Z Masaryčky jsme vyjeli na čas do Veleslavína, dále autobusem do Ruzyně, pak vlakem do Lužné, odtud vlakem do Chomutova a dále dvěma auty do Vielau .

Po večeři jsme s hlavním organizátorem Arndtem probrali program.

Velký Pátek - jeli jsme, všech 70 mládežníků, do Cvikova na Ukřižování. Prohlédli jsme si dóm sv. Marie (zal. 1206, třikrát vyhořel, dokončen 1677), odkud jsme za znění bubnů nesli, nebo spíš táhli velký, těžký, dřevěný kříž na náměstí doktora Ringera. Někteří cvikované koukali z oken, ale ven do té zimy se jim nechtělo. Četli jsme úryvky z Bible a zpívali.

Na náměstí byla cedule, že Cvikov byl osvobozen 17.4.1945. Po návratu byla přednáška na téma "Svoboda". Autoři Arnd a Martin zvaný "Beutel", použili biblické verše z Mat. 26, 36-39, Mat 27, 31-44, Př 23,26 a Jan 3, 16. A dále mnoho citátů slavných lidí, z nichž uvádím dva:

Kazantzaki: "Neočekávám nic, nebojím se ničeho, jsem svobodný" a Claudius: "Nikdo není svoboden, když se sám neovládne".

Pak účastníkům zadali úkol: na tentýž večer připravit pantomimu na téma běžný život české/německé rodiny. Ve všech scénkách až na jednu měla hlavní slovo televize. Pro znázornění této mluvící bedny Němci použili umělohmotné přepravky, naši dali stůl na stůl, takže vznikla velkoplošná obrazovka zn. Sony, kde bylo vidět více debatérů. Nechyběl ani dálkový ovládač.

Sobota. Kris a Martin zvaný Beutel zvolili za téma celou knihu Job. Účastníkům zadali úkol: vytvořit skupiny po deseti lidech. Každá skupina měla ztvárnit "současného Joba", a to dvěma způsoby ze tří možností: a) namalovat obraz, b) současný Job jako němohra, c) píseň. Naši si vybrali němohru a píseň. Píseň měla pět slok a refrén. Přeložili jsme ji do němčiny, zhudebnil ji Cipísek Slabý. Scénka byla dobrá, zvláště její závěr. Ovšem píseň, ta měla bouřlivý dlouhatanánánský aplaus. Tleskali jak blázniví.

Neděle. V 5,30 budíček a odchod do přírody, jak stojí v Kralické: Marek 16,2:

"Protož velmi ráno v první den po sobotě přišly k hrobu, an již slunce vzešlo." A v Lutherově překladu: "když se řasy dotkly ranních červánků..." A skutečně, šli jsme cestou na návrší, na dálnici v údolí se válela hustá mlha, a slunce se právě vydávalo na svou každodenní pouť.

Slovo měla Elisabeth: "Všichni to vědí, že jsem to já, Kristus, na kříži přibitý. Všichni to vědí, avšak ani jeden z nich mě nezadržel, nikdo mě neobžaloval, nikdo neodsoudil, ale všichni podávali hřebíky k mému ukřižování...."

Pak se každý vracel jednotlivě, někteří zpět do postele, trochu ještě pospat.

Při obědě přišel pošťák s dopisem, že prý jsou venku schována vajíčka. Šli jsme je tedy hledat. Nacházeli jsme vždy písemný odkaz, kde jsou. Dopisy nás

posílaly z kopce do kopce, ze stromu na strom, až pak velikým obloukem zpět - vajíčka byla v blízkosti ubytovny. Je to vlastně fajn projít se po tak bohatém jídle.

Večer byl pestrý program. Tak přepestrý, že jsme až padali ze židlí.

Pomlázka - spletená z tvrdého proutí, které nedrželo dobře u sebe. Ale Marek a Lukáš to zvládli,

když ji drželi za druhý konec. Německá děvčata s výskotem ochotně rozdávala bonbony.

Poslední přednášku měla Maria a Benedikt zvaný Bene. Použili Mojž 6,5, 22,37-39, Žid 11,6, Jan 14, 21. Leitmotiv: Co ruší vztah k Bohu: pýcha, sebelítost, sobectví, kariérismus, lhaní, závist, udavačství, odsuzování apod. Závěrem: tyto dny mají pro nás znamenat, že víra má v nás růst, má nás posílit. A tak, až se vrátíme domů, má naše víra v Boha ještě více zesílit, a to tak, aby stoupala a ne klesala.

Po obědě jsme po sobě uklidili a po rozloučení a poděkování jsme se vydali na zpáteční cestu. Když jsme přešli hranice, soukromnice veřejně přístupné podbízivě mávaly. Je to smutná a tvrdá realita.

Pro lepší zapamatování napsala

Stáňa Mannová,

jako poděkování, že jsem mohla být s vámi na chvíli mladá.

(psáno podle telefonického diktátu; doufejme, že výsledek není posunut jako konečná zpráva tiché pošty. R.Č.)

SBOROVÁ DOVOLENÁ

Oznámení

Prosíme všechny, kdo jsou přihlášení na srpnovou sborovou dovolenou, aby do konce května uhradili poplatek

kdo má objednanou polopenzi2.450 Kč

kdo má plnou penzi.....2.800 Kč

platit je možno buď převodem na účet sboru nebo v hotovosti v neděli po bohoslužbách (posledním dnem pro platbu v hotovosti je neděle 1. června).

Zdeňka Kučerová

KŘESŤANÉ A NOVÝ VĚK

Křesťané a Nový věk

Žijte v Kristu Ježíši, když jste ho přijali jako Pána. V něm zapuštěte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry, jak jste v ní byli vyučeni, znovu a znovu vzdávejte díky. Dejte si pozor, aby vás nikdo nesvedl prázdňím a klamným filozofováním, založeným na lidských bájích, na vesmírných mocnostech, a ne na Kristu. V něm je přece vtělena všechna plnost božství, v něm jste i vy dosáhli plnosti. On je hlavou všech mocností a sil.

Kol. 2,6-10

Vy však jste z Boha, děti, a zvítězili jste nad falešnými proroky, protože ten, který je ve vás, je větší než ten, který je ve světě. Oni jsou ze světa, proto z nich mluví svět a svět je slyší. My jsme z Boha, kdo zná Boha, slyší nás, kdo není z Boha, neslyší nás. Podle toho rozeznáváme ducha pravdy a ducha klamu.

1. Jan. 4,4-6

Kdo je lhář, ne-li ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus? To je ten antikrist, který popírá Otce i Syna.

1. Jan. 2,22

Světlem se jako záplavová vlna rozšířila ze svého zdroje v americké Kalifornii utopická vlna ideálního světa, jakéhosi zlatého věku jednoty, rozumu, bratrství a lásky. Podle astrologické symboliky, z níž vychází, je to vize pro nynější tisíciletí, které je ve znamení Vodnáře. Nazývá se Nový věk (New Age).

Zrod této vize je spojován s knihou Angličanky Alice Baileyové Kristův návrat, která vyšla v roce 1948. Chápání Krista je v ní však diametrálně odlišné od křesťanského pojetí. Stoupenci Nového věku rozlišují mezi Ježíšem jako člověkem a nositelem lidského údělu a Kristem jako jedním z avátarů (duchovních vůdců lidstva), který na tři roky vstoupil do Ježíše z Nazareta, aby ukazoval duchovní cestu lidstvu ve věku Ryb, jenž je podle nich spjat s epochou křesťanství. Příchod nové reinkarnace "krista" má vést k nové duchovní kvalitě lidstva, nové spiritualitě, kultuře a civilizaci.

Výrazem nové religiozity se má Nový věk stát jako syntéza všech náboženství a vytvořit jakési univerzální supernáboženství podle obrazu člověka, jeho "osvíceného já", podle jeho představ a měřítek. To mu má zajistit nejširší osobní svobodu a spásu a odhalit mu, že je vlastně bůh. Vědomí jeho božství má probudit v člověku právě nové vtělení "krista".

Vize Nového věku představuje směs představ čerpaných z nejrůznějších zdrojů: orientálních náboženství, ale i evropské mystiky, okultismu a ezoteriky, ale i z analytické psychologie švýcarského psychologa Carla Gustava Junga (1875-1961), která do tohoto vědního oboru zavedla pojem kolektivního nevědomí a tzv. bytostného neboli hlubinného já. Nový věk však není považován za skutečnou filozofii ani náboženství, ale za panteistickou spiritualitu, která spatřuje boha ve všem. Nemá ani zakladatele, vůdce, ani strukturu a organizaci.

Člověk, lidské vědomí a život jsou chápány jako součást kosmického víru božské neosobní energie, která je jako univerzální duch přítomna i v lidském "já", lidském vědomí, které musí být probuzeno, aby si uvědomilo své božství jako vlna vibrací kosmického oceánu energie. Makrokosmem (vesmírem) i mikrokosmem (světem elementárních částic hmoty) prolíná tedy podle Nového věku všudypřítomný duch, kosmické vlnění božské neosobní energie. Všechno je jedno, není rozdílu mezi bohem a člověkem, duchem, duší, tělem, živou a neživou přírodou, dobrem a zlem. Pravda je zcela subjektivní. Spočívá v tom, v co člověk věří, co mu vyhovuje a co mu prospívá. Člověk se neřídí závaznými kritérii jednání: prostě z jídelního lístku kosmické energie si může vybrat pokrm podle chuti.

Ústřední místo v New Age má lidské já. Jestliže bůh Nového věku je součástí vesmírných vibrací a stvoření neexistuje, jestliže svět je totožný s bohem, jestliže absolutní jsoucno je jedné podstaty a všechno je bůh, pak i člověk obsahuje boha a vesmír a je bohem.

Žádná dualita vztahu člověka se skutečným Bohem tedy v New Age neexistuje. Člověk není ničím vázán v systému, kde všechno je jedno a ve vztahu se vším. Nový věk je tak zaměřen ryze egocentricky. Člověk sám sobě se může stát modlou. Neexistuje hřích, osobní vina, odpovědnost za jednání, není zapotřebí pokání, obrácení, Boží milosti a spásy. Smrt, utrpení, bolest, životní zkoušky nemají pozitivní význam a smysl. Smrt je jen přechodem k novému převtělení a zdokonalení v nové

existenci, než člověk dospěje do nirvány, věčné kosmické blaženosti.

Člověk tak může dosáhnout uspokojení svých potřeb, přání a tužeb i osobního blaha sám. Nabízí se mu život bez překážek, nesnází a rozporů. Jeho morálka se opírá o to, co považuje za dobré pro sebe. Stačí se ponořit do hlubin vlastního sebeobjevování, prožít duchovní dobrodružství při odhalování své spirituality, probudit své vědomí, které je zastřeno rouškou nevědomosti, dosáhnout vnitřního osvícení, pravého poznání sebe sama, své božské podstaty. K tomu je zapotřebí probudit duchovní sílu v sobě, rozšířit své vědomí jako součást vědomí kosmického. To pak vyznavači Nového věku umožní maximální rozvoj jeho lidské potenciality, dosažení dokonalosti a nejvyšší osobní seberealizaci. Tomu slouží různé techniky jako transcendentální meditace, hypnóza, okultní praktiky atd. Probuzené vnitřní já si pak uvědomí souvislosti všeho se vším, vesmírnou jednotu a harmonii, tajemné proudění vesmíru a jednotu s univerzálním kosmickým vědomím a božstvím i božství v sobě.

New Age si klade vznešený cíl: změnou vědomí jednotlivců se má změnit vědomí celého lidstva, které se sjednotí na jeho vysoké úrovni a vytvoří ideální svět, nejhumánnější dokonalý a celistvý svět univerzální harmonie, nový světový řád, v němž zaniknou spory a konflikty a dělící linie a bude nastolena všeobecná vláda míru, spravedlnosti a lásky. To byl ostatně sen všech ušlechtilých utopistů v dějinách lidstva. Jiná věc je, jak toho chce dosáhnout a jaké k tomu volí prostředky.

Představy New Age jsou s křesťanskou vírou neslučitelné. Všechno není ve všem, jak hlásá panteismus Nového věku. Křesťanský svět není unitární, nýbrž duální: svět ty a já Boha živého, osobního, Boha Abraháмова, Izákova a Jákobova, Boha Ježíše Krista, který je výrazem Boží podstaty, s nímž smí člověk prostřednictvím osoby Ducha svatého udržovat společenství a vést dialog ve víře, v níž Boha bezvýhradně přijímá a jemu se odevzdává, a člověka. Bůh není totožný s vesmírem a se světem. Bůh, Jsem, který jsem, stvořil svět veden svou věčnou vůlí z lásky k člověku. Bůh není totožný s člověkem. Má v něm svůj příbytek, ale je jeho protějškem jako jeho Stvořitel. Pán a Spasitel. Mezi Bohem a člověkem je vztah a rozdíl. Základem jejich jinakosti je jejich svoboda a partnerství v lásce.

Vztah křesťana k Bohu je svobodným podřízením Boží vůli. Podstata člověka je hříšná - první člověk, kterého Bůh stvořil k obrazu svému, podlehl svodu Božího nepřítele, Satana, a přes Boží příkaz se dal zlákat k tomu, aby požil ovoce ze stromu poznání. V důsledku své neposlušnosti a následujícího pádu ztratil přístup k ovoci stromu života. Člověk je závislý ve svém životě na Boží milosti a vykoupení, které je výsledkem jedinečného a všeobecného spásného díla Ježíše Krista. Ten pro spásu lidí vstoupil jako Bohočlověk, Boží Syn, do jejich dějin, narodil se jako člověk v betlémském chlévě za císaře Augusta, prošel lidským údělem, byl ukřižován na Golgotě, za jeruzalémskými hradbami, za císaře Tiberia a třetího dne vzkříšen z mrtvých.

Křesťané spatřují v Ježíšově kříži a utrpení nástroj Boží spravedlnosti a spásy hříšného člověka, zlomení moci Satana nad tímto člověkem, dar Boží milosti, projev nepochopitelné Boží lásky k člověku. Ježíšova smrt, vzkříšení a nanebevstoupení připravilo věřícím v Ježíšovu zástupnou obět' za hříšného člověka cestu ve stopách tohoto posledního Adama. Smrt pro křesťana není přechodem do dalších vtělení a nakonec do nirvány, ale jedinečnou událostí, přechodem do života věčného, Kristova království. Ani v něm však nemůže být mezi trojjediným Bohem a vzkříšeným člověkem splynutí: zůstávají stále rozdílní, jinak by mezi nimi nemohl být vztah lásky.

Pro křesťany je Ježíšův kříž klíčem k porozumění jeho poselství lidstvu, začátkem křesťanského věku lidské historie, základním rozlišujícím kritériem mezi křesťanstvím a Novým věkem, počátkem nového stvoření, které získalo v Kristu přístup ke stromu života. Skrze Krista a v něm mají příslib skutečného budoucího zbožštění. Pro křesťany začal opravdový nový věk před dvěma tisíci lety, kdy Kristu, který je cesta, pravda a život, vylil Ducha svatého na lidstvo, aby je vnitřně proměnil a uvedl do svého království.

Václav Kašík

Výňatky z knihy R.L. New Age, která vyšla v r. 1991 ve Švýcarsku:

"Co patří k hnutí New Age? Všechno, co má něco společného s nadsmyslovostí, pověrami, okultismem a s uctíváním přírody. Např. východní náboženství, magie, antroposofie, drogy, parapsychologie, spiritismus, věšteství, kult čarodějnic, meditace, paramedicina, psychoanalýza aj.

Společnost měla být myšlenkami New Age ovlivňována tajně až do roku 1975. Autorka New Age Marilyn Ferguson vydala po tomto datu knihu "The Aquarian Conspiracy". V této publikaci hovoří otevřeně o metodách New Age - vymývání mozku. Ovlivňování se děje prostřednictvím novinových článků, příspěvků v TV a rozhlase, filmů, hudby, výtvarného umění, pojednání ve vědeckých časopisech, přednášek, společenských příležitostí, ovlivňování žáků učiteli a diskusemi u kávy. Ovlivňování se děje i prostřednictvím dietetických poradců, příruček k tématům jako je sport, zdraví, obchodní management, sebeobrana, stres, mezilidské vztahy a sebezdokonalování, různých kurzů.

Jsou bohatě používány symboly New Age, které se mají bez toho, že by si to pozorovatel uvědomoval, hluboko vtisknout do podvědomí - např. duha s obráceným pořadím barev - má symbolizovat most do nového věku - cestu člověka k nadčlověku.

S naukou, že vše je jednota, je v okultismu propagovaná i neomezená sexualita a homosexualita.

...Doba, ve které žijeme, není v Bibli označována jako "New Age", ale jako "Last Age".

LETNÍ TÁBORY 2003

Letní tábory 2003

Pecka - tábor pro starší děti - 2.-16. srpna 2003

Pro děti 11 - 15 let, vedoucí Michal Jungmann

Lysá - tábor pro starší děti - 2.-16. srpna 2003

Pro děti 6 - 11 let, org. vedoucí Míša Bedrníková

Vodácký putovní tábor řeka Otava - 7.7.-16.7.2003

Pro děti 10 - 16 let, hlavní vedoucí Tomáš Bedrník

Pochodové putování Rumunskem - 16.7. - 29.7.2003

Pro účastníky starší 16 let, hlavní vedoucí Jirka Matoušek

Vodácká prodloužená víkendovka - 8.5. - 11.5.2003

Pro zkušenější vodáky nad 15 let, vedoucí J.J.E. Zvánovec

Vodácké tréninkové víkendovky 30.5.-1.6. a 13.6.-15.6.

Pro účastníky letošních vodáckých táborů, ved. T. Bedrník

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)